

ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Γενική εμφάνιση της εργασίας

Η εργασία πρέπει να είναι σαφής, περιεκτική, σωστή και πλήρης. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να χαρακτηρίζεται από τα ακόλουθα:

- ακρίβεια και περιεκτικότητα
- υψηλό επίπεδο ορθογραφίας, γραμματικής και στίξης
- καλό γλωσσικό ύφος
- καλή δομή παραγράφων και προτάσεων
- απάλειψη επαναλαμβανόμενων ή διαφορούμενων λέξεων και φράσεων

Γλώσσα

Χρησιμοποιείται η δημοτική γλώσσα (επίσημη σχολική γραμματική) και το μονοτονικό σύστημα γραφής. Δεν πρέπει να υπάρχουν ορθογραφικά λάθη, λάθη στη στίξη και στη σύνταξη.

Τα ρήματα να είναι στον ενεστώτα κατά προτίμηση.

Αποφεύγουμε τη δυνητική έγκλιση (θα πρέπει, θα έπρεπε).

Όχι ευθείες ερωτήσεις (ναι πλάγιες), όχι συναισθήματα, ειρωνείες, θαυμαστικά κτλ.

Ανάπτυξη παραγράφων

Έκταση 5-15 σειρές περίπου.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΤΥΠΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ

1. Πίνακας περιεχομένων

Πρέπει να περιλαμβάνει τον τίτλο των κεφαλαίων, των ενοτήτων και των υποενοτήτων, όπως ακριβώς αναφέρονται στο κείμενο.

2. Σημειώσεις

Μπαίνουν στο τέλος κάθε σελίδας (συνεχής αρίθμηση ανά κεφάλαιο), με μονό διάστιχο και γραμματοσειρά 10 στιγμών.

Ο εκθέτης μπαίνει στα δεξιά της λέξης με αφορμή την οποία γίνεται η παραπομπή και πριν από το σημείο στίξης, αν υπάρχει. Αν η παραπομπή αφορά ολόκληρη την περίοδο ή τμήμα της περιόδου και όχι λέξη, ο εκθέτης μπαίνει μετά το σημείο στίξης.

3. Βιβλιογραφικές παραπομπές

Όλα τα αντιγραμμένα αποσπάσματα εντός εισαγωγικών. Ό,τι δεν τίθεται εντός εισαγωγικών θεωρείται κείμενο του συγγραφέα. Μπορεί όμως ο συγγραφέας να διατυπώσει με δικά του λόγια το παράθεμα, αλλά με την προϋπόθεση ότι θα αναφέρει και πάλι την πηγή. Στην αντίθετη περίπτωση, αν δηλαδή δε δηλώνεται η πηγή της πληροφορίας, η εργασία υπόκειται στις ποινές της κακόβουλης αντιγραφής.

Παραπομπή μέσα στο κείμενο:

Αθανασίου 1997: 65-7 [με κενό μετά τη διπλή τελεία] ...

ή: Όπως υποστηρίζει ο Γεωργίου (1998: 24), ...

ή: βλ. Σελλά-Μάζη, 1997· Τσιτσελίκης & Χριστόπουλος, 1997 [οι διαφορετικοί συγγραφείς χωρίζονται με άνω τελεία].

Αν οι δημοσιεύσεις κάποιου στο ίδιο έτος είναι πολλές, γράφουμε: Τερζής 2001α, Τερζής 2001β, Τερζής 2001γ.

Για να παραπέμψουμε σε μια ολόκληρη διαδικτυακή πηγή, δηλαδή σε ένα ολόκληρο web site, αρκεί να αναφέρουμε το URL μέσα σε παρένθεση. Για παράδειγμα: (<http://www.wwf.gr>).

Εσωτερική παραπομπή: δίνεται ο αριθμός του κεφαλαίου ή της ενότητας και ποτέ η σελίδα της εργασίας, η οποία μετακινείται κατά τη συγγραφή (π.χ.: βλ. περισσότερα / προηγουμένως / παρακάτω, στο Κεφ. 2).

4. Βιβλιογραφικές καταχωρίσεις

Ο συγγραφέας οφείλει να παραθέτει στο τέλος της εργασίας πλήρη κατάλογο της βιβλιογραφίας που χρησιμοποιήθηκε. Εκεί αναγράφονται μόνο οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν με παραπομπές στο κείμενο, κατά αλφαβητική σειρά.

Οι παραπομπές και βιβλιογραφικές αναφορές ακολουθούν συνήθως το σύστημα συγγραφέας – χρονολογία, σύμφωνα με τις προδιαγραφές που θέτει το σύστημα αναφοράς APA (American Psychological Association).

Για τις βιβλιογραφικές καταχωρίσεις ακολουθείται η επόμενη σειρά, με βάση το ελληνικό αλφάβητο: Α, Β, Γ/Σ, Δ/Δ, Ε, Ζζ, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ/Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο, Π/Ρ, Ρ, Σ/Σ, Τ, Υ, Φ, Υ, V, W, X, Y, Ζζ, Ψ, Ω.

Η βιβλιογραφική καταχώριση έχει προεξοχή 1,27 εκ.

Στις βιβλιογραφικές καταχωρίσεις δεν κεφαλαιοποιούνται οι κύριες λέξεις στους ελληνικούς και στους γαλλικούς τίτλους, ακολουθείται όμως το σύστημα κεφαλαιοποίησης κύριων λέξεων της αγγλικής.

Προσοχή στη στίξη, στα πλάγια και στα όρθια στοιχεία.

Χωριστά η ελληνόγλωσση από την ξενόγλωσση βιβλιογραφία.

Όσον αφορά την καταγραφή των βιβλίων, προτάσσεται το ονοματεπώνυμο του συγγραφέα, με τη σειρά *επώνυμο – όνομα – χρονολογία έκδοσης*. Στη συνέχεια ακολουθούν: *τίτλος βιβλίου* (με πλάγια γραφή) – *τόπος έκδοσης* (όπου υπάρχει) – *εκδοτικός οίκος*.

Χαραλαμπίκης, Χρ. (1992). *Νεοελληνικός λόγος*. Αθήνα: Νεφέλη. [αυτοτελές έργο]

Calvet, L.-J. (2002). *Le marché aux langues: Les effets linguistiques de la mondialisation*. Paris: Plon. [αυτοτελές έργο]

Holton, D., Mackridge, P. & Φιλιππάκη-Warburton, Ει. (1999). *Γραμματική της ελληνικής γλώσσας*, μτφρ. Β. Σπυρόπουλος. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη [*Greek: A Comprehensive Grammar of the Modern Language*. London & New York: Routledge, 1997]. [αυτοτελές έργο, μετάφραση]

Βερέμης, Μ. Θ., Κολλιόπουλος, Σ. Ι. (2013). *Νεότερη Ελλάδα. Μια ιστορία από το 1821 [eBook]*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη. Ανακτήθηκε από <http://www.patakis.gr/viewshoppproduct.aspx?id=623992> (δεν μπαίνει τελεία μετά το URL) [ηλεκτρονικό βιβλίο (e-book)]

Στην περίπτωση που έχουμε περιοδικά ή συλλογικούς τόμους, προτάσσεται επίσης το ονοματεπώνυμο του συγγραφέα και γενικά τηρείται η σειρά που περιγράφηκε παραπάνω για τα βιβλία, με τη διαφορά ότι εδώ ο τίτλος του άρθρου καταγράφεται με

όρθιους χαρακτήρες, ενώ ο τίτλος του περιοδικού ή του συλλογικού τόμου όπου έχει δημοσιευτεί το βιβλιογραφούμενο άρθρο παρατίθεται με πλάγιους χαρακτήρες.

Ανδρουτσόπουλος, Γ. (1998). Ορθογραφική ποικιλότητα στο ελληνικό ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: Μια πρώτη προσέγγιση. *Γλώσσα* 46, 49-67. [άρθρο σε περιοδικό]

Ferguson, Ch. (1959). Diglossia. *Word* 15, 325-340. [άρθρο σε περιοδικό]

Ανδρουτσόπουλος, Γ. (2001). Γλώσσα των νέων. Στο Α.-Φ. Χριστίδης (επιμ.), *Εγκυκλοπαιδικός οδηγός για τη γλώσσα*. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, 108-113. [άρθρο σε συλλογικό τόμο με επιστημονικό επιμελητή]

Trudgill, P. (2000). Greece and European Turkey: From Religious to Linguistic Identity. Στο S. Barbour and C. Carmichael (επιμ.), *Language and Nationalism in Europe*. Oxford: Oxford University Press, 240-263. [άρθρο σε συλλογικό τόμο με επιστημονικό επιμελητή]

Αραπόπουλου, Μ. (1996). «Δημοτική», «καθαρεύουσα» και οι στάσεις των νέων. Στο *«Ισχυρές»-«ασθενείς» γλώσσες στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Όψεις του γλωσσικού ηγεμονισμού*. Πρακτικά ημερίδας, 25/4/1996. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, 149-159. [άρθρο σε συλλογικό τόμο, χωρίς δηλωμένο επιμελητή]

Γαβριηλίδου, Σ. (2013). Όταν η Κοκκινোসκουφίτσα φεύγει από το δάσος των Γκριμ. *Κείμενα*, τεύχ. 16, 1-16. Ανακτήθηκε 3 Οκτωβρίου 2013 από <http://keimena.ece.uth.gr/main/t16/05-gavrihlidou.pdf> (δεν μπαίνει τελεία μετά το URL) [άρθρο περιοδικού που εκδίδεται αποκλειστικά σε ηλεκτρονική μορφή]

Salas de, K. & Ellis, L. (2006). The development and implementation of learning objects in a higher education setting. *Interdisciplinary Journal of Knowledge and Learning Objects*, 2, 1-22. Retrieved October 3, 2013, from <http://ijklo.org/Volume2/v2p001-022deSalas.pdf> [άρθρο περιοδικού που εκδίδεται αποκλειστικά σε ηλεκτρονική μορφή]

Μαραγκόπουλος, Α. (31 Ιανουαρίου 1999). Βιογραφία και μυθιστορία. *Το Βήμα*. Ανακτήθηκε 6 Οκτωβρίου 2013 από <http://www.tovima.gr/books-ideas/article/?aid=107752> [άρθρο σε εφημερίδα ηλεκτρονικής έκδοσης]

Kinzie, S. (2007, November 20). Old schools, new approach: Elite colleges reach out to low-income prospects. *The Washington Post*. Retrieved October 6, 2013, from <http://www.washingtonpost.com/wpdyn/content/article/2007/11/19/AR2007111901827.html> [άρθρο σε εφημερίδα ηλεκτρονικής έκδοσης]

Κουτσογιάννης, Δ. (2007). Ψηφιακές πρακτικές γραμματισμού των εφήβων. *Πύλη για την ελληνική γλώσσα*. Ανακτήθηκε 6 Οκτωβρίου 2013 από <http://www.greek->

language.gr/greekLang/modern_greek/studies/ict/teens/index.html

[διαδικτυακή πηγή με όνομα συγγραφέα]

Σπάνια είδη κινδυνεύουν από υπόγειες φωτιές (χ.η.). *Οικολογική Επιθεώρηση*.

Ανακτήθηκε από

http://www.oikologos.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=130&Itemid=193 (Αν δεν υπάρχει χρονολογία, γράφουμε [χ.η.], δηλαδή «χωρίς ημερομηνία», ή σε ξενόγλωσσο κείμενο n.d., δηλαδή «not dated».)

[διαδικτυακή πηγή χωρίς όνομα συγγραφέα]

Αν ένα βιβλίο ή άρθρο υπάρχει και αναμένεται η έκδοσή του, το καταγράφουμε με την ένδειξη *υπό δημοσίευση*. Φυσικά, σ' αυτή την περίπτωση δεν υπάρχει η χρονιά έκδοσης.

Σύμφωνα με το APA δε χρειάζεται να καταγραφεί η αναφορά ολόκληρων διαδικτυακών πηγών στις τελικές βιβλιογραφικές αναφορές.

5. Πηγές

Πρέπει, επίσης, να τονιστεί ιδιαίτερα η ύπαρξη πηγών στις φωτογραφίες ή στα αποκόμματα εφημερίδων, όταν αυτά προέρχονται από βιβλία, περιοδικά ή το διαδίκτυο.

Οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν μπαίνουν χωριστά, μετά τη βιβλιογραφία, κάτω από τον τίτλο ΠΗΓΕΣ.

6. Παραρτήματα

Για τη συνεκτικότητα του κυρίως κειμένου, υλικό που είναι ογκώδες, όπως, για παράδειγμα, φωτοτυπίες βιβλίων ή εφημερίδων, φωτογραφίες κτλ., που εμποδίζουν τον αναγνώστη να κατανοήσει τη συνέχεια του κυρίως κειμένου, τοποθετείται σε παραρτήματα. Η αρίθμηση των παραρτημάτων γίνεται με κεφαλαία ελληνικά γράμματα, Α, Β, Γ, και η αρίθμηση των σελίδων τους είναι, αντίστοιχα, Α1, Α2, ... Β1, Β2, ... κ.ο.κ.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΥΠΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ

1. Περιθώρια σελίδας

- Επάνω (top): 2,54 εκ.
- Κάτω (bottom): 2,54 εκ.
- Αριστερά (left): 3,17 εκ.
- Δεξιά (right): 3,17 εκ.

2. Σελιδοποίηση

Η αρίθμηση συνήθως στο κάτω μέρος της σελίδας (δεξιά).

3. Διάστιχα – εσοχές

Διάστιχο 1,5 γραμμές. Οι παράγραφοι θα χωρίζονται μεταξύ τους με tab (0,5 ή 0,7 εκ.).

Οι πρώτες γραμμές των παραγράφων οι οποίες ακολουθούν επικεφαλίδα ή κενή γραμμή δε θα έχουν εσοχή.

4. Μέγεθος γραμματοσειράς (*points*)

Δώδεκα (12) για το κυρίως κείμενο, δεκατέσσερα (14) για τις επικεφαλίδες, δέκα (10) για τις υποσημειώσεις και τους εκθέτες και έντεκα (11) για τις περιλήψεις και τη βιβλιογραφία.

5. Αρίθμηση ενοτήτων και υποενοτήτων

1.1

1.2

1.2.1

1.2.2

1.3 κτλ.

Τα παραδείγματα, αν είναι απαραίτητο, αριθμούνται διαδοχικά με τον αριθμό σε παρένθεση καθώς και με τυχόν συνοδευτικά γράμματα (που τοποθετούνται εντός των παρενθέσεων):

(1α) Η Μαρία αγαπάει τον Κώστα.

(1β) Τον Κώστα αγαπάει η Μαρία (όχι τον Παναγιώτη).

Τα παραδείγματα τοποθετούνται σε απόσταση 1,27 εκ. από την αριστερή άκρη του κειμένου.

6. Πίνακες – Σχήματα – Διαγράμματα κτλ.

Η αρίθμηση για τα σχήματα, διαγράμματα, πίνακες, φωτογραφίες γίνεται με βάση το κεφάλαιο, π.χ. Σχήμα 4.3, Πίνακας 5.2.

Οι λεζάντες των πινάκων και σχημάτων αριθμούνται και είναι 11 στιγμές, με κεντρική στοίχιση.

Προτιμάται η διαμόρφωση των πινάκων σε πλέγμα, με λεζάντα από πάνω. Οι παράγραφοι στους πίνακες έχουν μονό διάστιχο:

Πίνακας 1.1: Γραμματικά φαινόμενα ανά εγχειρίδιο και ενότητα

<i>Εγχειρίδιο</i>	<i>Γραμμ. φαινόμενο</i>	<i>Ενότητα</i>	<i>Επίπεδο γλωσσομάθειας (ΚΕΓ)</i>
Ελλ.ΞΓ1	Γενική πτώση	3	Β'

Οι λεζάντες των σχημάτων συνήθως μπαίνουν από κάτω.